

vatorium som her, og der er et Kuglesignal, hvad vi ikke have; men dette Observatorium og dette Signal staae slet ikke i Forbindelse med hinanden. Observatoriet ligger paa Nordremalm, eller, som jeg ogsaa troer det kaldes, Observatoriebakken; men Signalet er paa Søndremalm, og det er fra den derliggende Navigationskole, det gives, og den Mand, der besørger det, har en Understøttelse af Staten. Det er altsaa ikke Observatoriet, som gjør det, men netop Navigationskolen, saa at der altsaa der findes noget Egensteds Sted, som der her er foreslaaet af den ærede Minister. Gaae vi til Holland, saa finde vi, at det er Marineministeriet, som besørger det, og jeg glemte før, da jeg talte om Greenwich, at sige, at det staaer netop under det engelske Admiralitet og har bestandig staaet derunder. Hvor vi see hen, ville vi finde, at der vel kan være Steder, hvor Kuglesignalet gives fra Observatorier, men at der overalt er en bestemt Afstillelse mellem, hvad der hører til det egentlige videnskabelige Observatorium, og hvad der vedkommer Søfarten. Det stiller sig for mig saaledes, at naar Universitetet vil indkomme os, indtil vi kunne hjælpe os selv, med at laane os Tiden, saa har det gjort en heel Deel, og vil man paalægge det yderligere Byrder, saa har jeg den Formening, at det vilde være bedre og mere praktisk at paalægge det at anstille flere meteorologiske Undersøgelser end nu og derved komme denne Videnskab ind. Kuglesignalets Betydning for Søfarten er, jeg kan gjerne sige, meget stor, og den er saa stor, at jeg føler mig overbevist om, at Rigsdagen ikke vil nægte at give Søfarten denne Haandsrækning; men efter Alt, hvad der er passeret i denne Sag, nærer jeg den Frygt, at, dersom den ærede Ministers Endringsforslag ikke vedtages, saa faae vi ikke dette Signal. Vi ville jo ikke ret godt her kunne vedtage et Endringsforslag til Finantsloven, der paahyrder Universitetet at give det; det maa være en administrativ Sag, som vi ikke kunne blande os i. For Dieblisset have vi slet intet Signal, og der vil gaae lang Tid hen med Forhandlinger om denne Sag med Kultusministeriet og Universitetet, inden vi komme paa det Rene dermed. I den Tid maae vi undvære Signalet, og En-

den derpaa vil efter min Overbeviisning blive, at vi ikke faae det anbragt, medmindre vi vedtage det Forslag, som her er forelagt os af den ærede Minister. Jeg kan derfor ikke Andet end opfordre de ærede Medlemmer til at vedtage Ministerens Forslag, der angaaer en Sag, der er mig saa personlig bekendt.

Faaborg: Da den høitærede Formand iforgaars satte et Affnit af § 19 under Forhandling, var jeg et Dieblis fraværende. Imidlertid troede jeg, at det var hele § 19, der var sat under Forhandling. Dette var en Feiltagelse, og det var ganske vist for sangvinst, naar jeg troede, at den hele Paragraph kunde sættes under Forhandling paa eengang; men jeg havde dog troet, at jeg kun skulde være kommen een Dag for tidlig. Da jeg derfor igaar hørte, at den høitærede Formand, idet han satte et andet Affnit af § 19 under Forhandling, standsede ligeoverfor Contoen „Til Landvæsenets Fremme“, kom der en Gru over mig ved at see, at jeg skulde være kommen to Dage for tidlig med de Bemærkninger, jeg forleden begyndte at fremsætte. Jeg slog derfor en tyk Streg ovenover Contoen til Landvæsenets Fremme, og sagde: der flyder Donau; kom ikke over den. Idag er det mig imidlertid tilladt at omtale den Conto, hvorpaa jeg iforgaars brændte mig. Jeg beklager, at jeg ikke, saaledes som sist, kan begynde med at udtale min Anerkjendelse til den høitærede Indenrigsminister, fordi han havde ønsket at kunne bidrage med 1,000 Rb. til „det danske Hedeselskab“, saaledes som den høitærede Minister i Aumærkningerne til Finantsloven har kaldt det. Udvalget har kaldt det „det jydsk Hedeselskab“, og jeg veed ikke, hvad der er det Rette, men „Hedeselskab“ er det; forøvrigt troer jeg ogsaa, den ærede Minister idag kaldte det „det jydsk Hedeselskab“. Den høitærede Indenrigsminister har nu gjort det til et Slags Betingelse, at de 1,000 Rb., som Udvalget har foreslaaet at nedsette Contoen med, skulle være de 1,000 Rb., som han havde tiltænkt det jydsk Hedeselskab, og dette maa jeg overmaade meget beklage. Det ærede Udvalg har fastholdt, at de 1,000 Rb., som det var mig en Tilfredsstil-